

- naruszyła art. 87 ust. 2 lit. b) WE, wytyczne w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym oraz swą własną praktykę — a w każdym razie dopuściła się błędu w ocenie okoliczności faktycznych, w zakresie w jakim uznała, że notyfikowany przez władze włoskie projekt subwencji nie mógł korzystać z odstępstwa przewidzianego w art. 87 ust. 2 lit. b) WE,
- naruszyła art. 87 ust. 3 lit. c) WE, a w każdym razie dopuściła się błędu w ocenie okoliczności faktycznych, w zakresie w jakim uznała, że notyfikowany przez władze włoskie projekt subwencji nie mógł korzystać z odstępstwa przewidzianego w art. 87 ust. 2 lit. c) WE,
- naruszyła zasady dobrej administracji, staranności i troski, w szczególności z powodu zbyt długiego czasu trwania postępowania administracyjnego.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2008 r. — PJ Hungary przeciwko OHIM — Pepekillio (PEPEQUILLO)

(Sprawa T-580/08)

(2009/C 44/112)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: PJ Hungary Szolgálató kft (PJ Hungary kft) (Budapeszt, Republika Węgierska) (przedstawiciele: adwokaci M. Granado Carpenter i C. Gutiérrez Martínez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pepekillio SL (Algeciras, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 30 kwietnia 2008 r. (sprawa R 72/2007), na mocy której uwzględniono wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego złożony przez Pepekillio SL;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 24 września 2008 r. (sprawa R 72/2007), na mocy której uchylono decyzję Wydziału Sprzeciwów z dnia 9 marca 2007 r. i w konsekwencji dopuszczono do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3.546.471 „PEPEQUILLO”, wraz z wszystkimi skutkami wynikającymi z prawa wspólnotowego;

- obciążenie pozwanego kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania administracyjnego przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Marta Sancho Lora, która następnie przeniosła zgłoszenie na spółkę PEPEKILLO SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PEPEQUILLO” (zgłoszenie nr 3.546.471) dla towarów z klas 18 i 25 oraz usług z klasy 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca, na którą spółka „PEPE JEANS N.V.” przeniosła swe prawa

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowane w Hiszpanii słowne znaki towarowe „PEPE” i „PEPE JEANS”, zarejestrowane w Hiszpanii graficzne znaki towarowe „PEPE JEANS LONDON”, zarejestrowane w Hiszpanii słowne znaki towarowe „PEPE 2XL”, „PEPE F4”, „PEPE M99”, „PEPE F4”, „PEPE M3”, „PEPE M5” i „PEPE F6”, zarejestrowane w Hiszpanii graficzne znaki towarowe „PEPE JEANS LONDON”, „PEPE JEANS 73”, „PEPE JEANS PORTOBELLO”, „PEPE” i zarejestrowane w Hiszpanii słowne znaki towarowe „PEPE JEANS M2”, „PEPE BETTY”, „PEPE CLOTHING” i „PEPECO” dla towarów należących do klas 3, 9, 14, 18 i 25; oraz wspólnotowe, słowny i graficzny, znaki towarowe „PEPE JEANS” zarejestrowane dla towarów należących do klas 3, 9, 14 i 18

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie zarzutów odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie art. 78 i 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2008 r. — Fresh Del Monte Produce przeciwko Komisji

(Sprawa T-587/08)

(2009/C 44/113)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fresh Del Monte Produce Inc. (George Town, Kajmany) (przedstawiciele: B. Meyring, adwokat, i E. Verghese, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1, 2, 3 i 4 decyzji Komisji C(2008) 5955 wersja ostateczna z dnia 15 października 2008 r. (sprawa COMP/39.188 — Banany), w zakresie w jakim dotyczy skarżącej;
- ewentualnie znaczne obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą na mocy art. 2 lit. c) tej decyzji;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności art. 1 i 3 tej decyzji, w zakresie w jakim dotyczą skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżąca wnosi o stwierdzenie — na podstawie art. 230 WE — nieważności decyzji Komisji C(2008) 5955 wersja ostateczna z dnia 15 października 2008 r. (sprawa COMP/39.188 — Banany) dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 WE, w której Komisja uznała, że skarżąca ponosi wspólną i solidarną odpowiedzialność za zachowanie Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co (zwanej dalej „Weichert”). Komisja uznała, że Weichert naruszyła art. 81 WE, uczestnicząc w uzgodnionej praktyce polegającej na koordynowaniu cen referencyjnych bananów przywożonych do ośmiu krajów członkowskich Wspólnoty położonych w Europie Północnej. Ewentualnie skarżąca wnosi o zmianę art. 2 lit c) decyzji, w zakresie w jakim nakłada się w nim grzywnę na skarżącą.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi osiem zarzutów przedstawionych w czterech częściach.

W pierwszej części skarżąca podnosi zarzuty na poparcie swojej skargi o stwierdzenie nieważności decyzji, w której Komisja uznała, że skarżąca ponosi wspólną i solidarną odpowiedzialność za zachowanie Weichert.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 81 ust. 1 WE i art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, gdy uznała, że skarżąca ponosi wspólną i solidarną odpowiedzialność za zachowanie Weichert, opierając się na umowie w sprawie dystrybucji i na jej pośrednim udziale w Weichert w charakterze komandytariusza (*Kommanditist*), przy czym żaden z tych elementów (rozpatrywany sam czy łącznie) nie dawał skarżącej decydującego wpływu na Weichert.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 253 WE, jako że nie uzasadniła faktu, iż przypisała odpowiedzialność skarżącej będącej przedsiębiorstwem, które nie pozostawało w bezpośrednich stosunkach z Weichert.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo skarżącej do obrony, odmawiając ujawnienia stosownych dowodów.

W drugiej części skarżąca podnosi zarzuty ewentualne na poparcie swej skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim dotyczy ona zarówno skarżącej, jak i Weichert. W tej części skargi skarżąca podnosi zarzuty czwarty i piąty.

Zarzut czwarty dotyczy błędnego zastosowania art. 81 WE z uwagi na fakt, iż Komisja uznała, że Weichert uczestniczyła w uzgodnionej praktyce, której celem było ograniczenie konkurencji.

Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa skarżącej do obrony, jako że skarżąca nie skorzystała z prawa do przedstawienia stanowiska z uwagi na zasadniczą zmianę w sprawie prowadzonej przez Komisję zaistniałą między pismem w sprawie przedstawienia zarzutów a decyzją.

W trzeciej części skargi (również mającej charakter pomocniczy) skarżąca podnosi zarzuty o charakterze zapobiegawczym na poparcie swego żądania zmierzającego do obniżenia grzywny, na jaką skarżąca i Weichert zostały wspólnie i solidarnie skazane. Ta część obejmuje zarzuty szósty i siódmy.

W ramach zarzutu szóstego skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy określaniu wysokości grzywny, jako że nie oceniła poprawnie wagi naruszenia.

Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, z tego względu że Komisja nie uwzględniła współpracy Weichert w toku dochodzenia.

Czwarta część skargi zmierza do stwierdzenia nieważności art. 1 i 3 decyzji w odniesieniu do skarżącej w oparciu o zarzut ósmy, zgodnie z którym art. 1 i 3 decyzji skutkują błędnym zastosowaniem art. 81 WE, naruszeniem art. 7 rozporządzenia nr 1/2003 i naruszeniem art. 253 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2008 r. — Dole Food i Dole Germany przeciwko Komisji

(Sprawa T-588/08)

(2009/C 44/114)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dole Food Company, Inc. (Wilmington, Stany Zjednoczone) i Dole Germany OHG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: J.-F. Bellis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich